

In dankbare herinnering aan

Zuster José

Theodora Johanna Hermsen

* Bergh, 6 januari 1926

† Amersfoort, 7 mei 2018

Zuster José, Doortje werd ze thuis genoemd, geboren in een groot, gelovig gezin. Zo vroeg wilde zij naar het klooster. Bij het gezondheidsonderzoek bleek echter dat zij TBC had. In plaats van in te treden mocht ze kuren in het sanatorium van de congregatie in Lage Vuursche. Het werden tien kostbare jaren voor haar. Haar jongere zussen Elly en Thea waren ook in het klooster getreden.

In september 1959 ging haar verlangen in vervulling en trad ook zij in bij de Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort. Ze kreeg de naam van zuster Josephita Maria, later José. Dit was heel betekenisvol voor haar. In 1962 legde zuster José haar latste rusten af.

Wij danken haar dankbaar voor wie zij is geweest voor ons en met ons. In die geest van vriendschap hebben wij tijdens de begrafenisartsviering afscheid van haar genomen. Wij hebben haar begeleid naar de laatste rustplaats van Onze Lieve Vrouwe te Amersfoort, waar wij haar te ruste hebben gelegd bij haar medezusters.

Dank voor uw medeleven en belangstelling.

Bestuur van de Zusters van
Onze Lieve Vrouw van Amersfoort

Medezusters en familie

Zuster José was behulpzaam en vaardig. Haar vaardigheid op naaigebied wist zij goed te benutten. De eerste jaren was ze actief in de zogeheten 'zwarte goed kamer'. In 1968 veranderde het allemaal en José wist zich aan te passen. Ze kreeg een nieuw werkterrein en wel in de kapsalon. Een neef leerde haar de kunst van het kappen en met plezier maakte ze de zusters mooi!

José had een groot hart voor de missie, de spaarpot in de kapsalon sprak boekdelen. Ze werd lid van de missieprocuur, zo werd ze bekend in Indonesië, Malawi en Brazilië. Talloze pakken en brieven werden door haar verzonden.

Zij was met hart en ziel in de gemeenschap van 't Hoeckhuys waar ze tot 2004 deel van uitmaakte. Het overlijden van zuster Elly en zuster Thea heeft haar veel verdriet gedaan. Het gebed en vertrouwen op de Heer zoals uitgedrukt in psalm 23 gaven haar troost en moed om door te gaan.

De laatste jaren van haar leven in Agnietenhove keerde ze steeds meer in haar zelf. Ze vond het fijn als er bezoek kwam en ze was dankbaar voor iedere attentie en vorm van aandacht. Haar gezicht lichtte blij op als de verzorgsters haar hielpen. Wij en de familie zullen zuster José missen. Tegelijkertijd weten wij dat het zo goed is, zij is eindelijk thuis.

*Mij overkomt louter goedheid en vriendschap
alle dagen van mijn leven.*